

Folkmusik & Dans

02

2015
medlemstidning för rfod
riksförbundet för
folkmusik och dans

02

2015

folkfolk & dans

Medlemsblad för Riksförbundet
för Folkfolk och Dans, RFoD.

Utkommer med 4 nr/år.
ISSN 1103-7083

ANSVARIG UTGIVARE

Thomas Teje
thomas.teje@rfod.se

REDAKTÖRER

Sofia Joons
076-410 87 64
sofia.joons@rfod.se

Ina Flid

076-525 17 74
ina.flid@rfod.se

LAYOUT

Martha Sanchez

KORREKTUR

Bella Stenberg

SKRIBENTER

Mathias Boström, Mats Einarsson, Lars Farago,
Ina Flid, Christina Frohm, Sofia Joons,
Alar Kuutmann, Bella Stenberg.

BILDER

Mattias Ahlm, Sonia Braska, Mattias Edwall,
Rickard L. Eriksson, Michael Fosseus,
Kai Kangassalo, Ellen Kuutmann, Lattjo Drom,
Kristoffer Juel Poulsen, Toomas Volkmann.

TRYCKERI

åtta.45

Annonser	bredd mm	höjd mm	Medlemsrabatt 50%
Helsida 2400:-	210	267	
Halvsida 1500:-	85	255	
Halvsida 1500:-	175	125	
Kvartssida 900:-	85	125	

Planerad utgivning 2015

Nr	Manusstopp	Utgivning
3	15 augusti	15 september
4	15 november	15 december

Prenumeration på RFoD:s nyhetsbrev
medlem@rfod.se

Adress till RFoD:s kansli och besöksadress
RFoD, Hornsgatan 103,
117 28 Stockholm

RFoD:s organisationsnummer 80 20 10-9255

Årsavgifter i RFoD för 2015

Betalas till bankgiro 5815-3289

- Enskild medlem: 200 kr
- Familjemedlem (i samma hushåll): 10 kr
- Ungdom, studerande, arbetslös: 150 kr
- Grupper och föreningar:
upp till 50 medlemmar: 350 kr
51–250 medlemmar: 450 kr
251 och fler medlemmar: 550 kr

Prenumeration

(icke medlemmar)

200 kr inom Sverige
300 kr till utlandet

prenumerera på vårt nyhetsbrev!
skicka din adress till:
ina.flid@rfod.se

innehåll

ledare	3
presstopp	3
tradition, kvalitet och vildspel	4
gränsöverskridande festivalresor	5
med publiken i fokus	6
i dag arrangör – i morgon publikutvecklare	7
yrke: gråterska	8
konsten att bygga ett kluster	10
donatism	11
möt våra medlems- organisationer	12
nordic romani festival	14

omslag:

på bilden: västanå teaters
föreställning under folk &
världsmusikgalan 2015

foto: mattias ahlm/
sveriges radio

kollage: martha sanchez

www.rfod.se

press stopp

Förstudien Publiken i fokus kommer redan i höst leda vidare till kurser i publikutveckling. Studieförbundet Kulturens har gett RFoD och Svensk Jazz i uppdrag att sätta ihop ett utbildningsprogram bestående av:

- Regionala arrangörsträffar med samtal kring publikutveckling, regional samordning och möjliga turnésamarbeten 2016.
- En tredagarskurs i publikutveckling för regionala samordnare.
- Lokala arrangörsträffar där nya kunskaper kan omsättas i verksamhet.

Läs mer på sidorna 6–7!

kolla snart!
rfod.se
rfod på facebook

drömmar, cirkustält och show off!

Sofia Joons

Jag tänkte först inte skriva om Folk & Världsmusikgalan, men jag är så vansinnigt stolt och lycklig över årets Folk & Världsmusikgala att jag bara måste. Vilken galakonsert! Vilka värdiga vinnare! Vilken galavecka! Vad mycket det fanns att lära bakom kulisserna! Och vad spännande det var att samarbeta sida vid sida med Svenska Folkdansringen, Sveriges Spelmäns Riksförbund, Eric Sahlströminstitutet och Kulturens! Eftersom vi inte kunde arrangera galan precis som tidigare år tillsammans med en enda lokal huvudarrangör utan fick arbeta med tre – Sveriges Radio, Berwaldhallen och Musikaliska – fanns det ingenting att falla tillbaka på. Vi var alla tvungna att tänka nytt och både jobba med att bygga struktur och helhet och att gå in i sin egen del av galan – galakonserten, juryarbetet, klustret, seminarierna, mässan eller temadagen Barn och unga... Ja ni förstår. Fokusera på den egna biten av galan och samtidigt försöka skönja helheten som uppstår allt eftersom de enskilda bitarna blir färdiga och faller på sin plats.

Jag har alltid fascinerats av öppna samarbetsformer där partners har möjlighet att själva avgöra vad de kan bidra med. För mig var förfesten på Nalen kvällen innan galakonserten en riktigt kul satsning av Skenet, Quilty och Folk All In Band. Det händer något när musiker själva bygger en relation med sin publik inför konserter. Inför Nalen byggdes det upp en förväntan lika sprudlande som en vårig nyförälskelse som nästan gick att ta på!

Det låter ofta som en kliché när man säger att det aldrig är organisationer utan människor som samarbetar, men det är precis det här jag själv lärde mig under resans gång. Jag har lagt märke till galans roll för nätverkande och övergripande utvecklingsprojekt inom folk- och världsmusik och -dansen och tycker att det är en riktigt fiffig mötesplats vi har byggt upp som andra genrer sneglar lite lätt avundsjuka på. Galan är något att vara både stolta över och något att vårda gemensamt.

Folk & Världsmusikgalan som mötesplats är ingen pampig herrgård utan snarare ett stort cirkustält vars tältpinnar varje år slås ner i en ny region. Det roliga med galan är just det, att det finns ett överraskningsmoment, en nyfikenhet och en möjlighet till show off med i bilden! Varje region har sina drömmar och behov. Det är precis där galan kommer in och låter folk- och världsmusikens och -dansens lokala, regionala och nationella partners mötas och utvecklas tillsammans med inbjudna samarbetspartners, utövare och arrangörer.

Tack för i år! Hoppas vi ses på Folk & Världsmusikgalan i Västerås 2016!

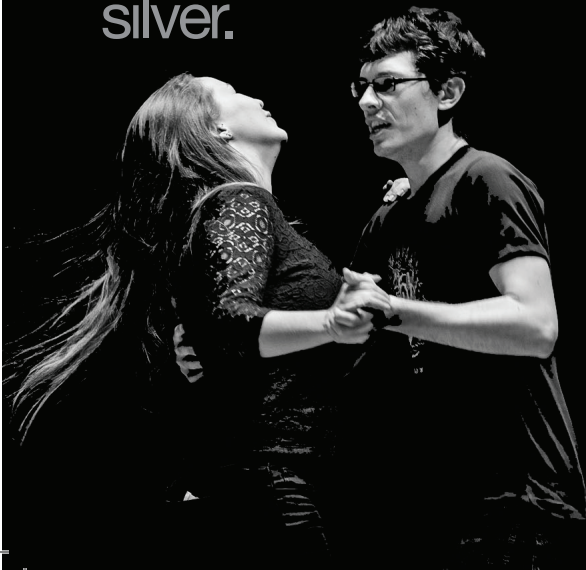
foto: toomas volkmann

Den svenska Zornmärkesjuryn har hjälpt sina danska kollegor att bygga upp en riksspelmansuppspelning i Danmark.

tradition, kvalitet och vildspel

Christina Frohm Zornmärkesjuryn

I år kröntes de första spelmännen med brons och silver.

Första gången vi träffade våra danska kollegor var i samband med Zornmärkesuppspelningarna i Borås 2012 då Poul Bjerager, ordföranden i kommittén, besökte oss ett par dagar. Han fick efter överenskommelse med några av de uppspelande sitta med och lyssna i uppspelningslokalen och även närvara vid några spelmäns samtal med juryn. Han fick också ta en noggrann titt på märket som Anders Zorn själv formgav 1910. Nästa gång vi träffades hade kommittén utsett sin första uppsättning jurymedlemmar och förberett sig för att spela upp på prov för varandra. De danska spelmännen ville ha med ett par representanter från den svenska Zornjuryn. Peter Pedersen och jag var på plats i Roskilde på våren 2013 där vi bidrog med våra erfarenheter. Där fick vi också ta del av de stadgar och statuter som den nystartade föreningen Danmarks Rigsspillemand antagit. Deras tre ledord är tradition, kvalitet och vildspel. Vildspel är ett underbart ord som närmast betyder spel på gehör.

Hur blir man rigsspillemand?

Hedersbeviset och titeln delas ut till framträdande spelmän som på traditionella akustiska instrument behärskar en intressant repertoar av dansk traditionell dansmusik med rötter i tidigare århundraden. Musiken skall förmedlas med ett överskott av säkerhet, spelet ska fångsla och ha något på hjärtat. På silvernivå ska musikens rötter, källor och frukter framstå som en helhet.

I Danmark har man valt att lägga upp uppspelningen i tre steg. Först sammanställer man spelmannens musikaliska bakgrund – hur länge hen spelat, läromästare, källor, repertoar, utgåvor med mera. Steg två är en uppspelning inför jury utan publik. För de som går vidare sker en andra uppspelning inför publik och där spelmannen kan välja att spela i mindre grupp och/eller till dans.

Den danska riksspelmanskommittén har lagt diplom, brons- och silvermärke som de nivåer spelmän kan spela upp för med tillägget att man

ska ha spelat fem år för att kunna få diplom, tio år för att kunna få bronsmärke och femton år för att kunna få silvermärke. Guldmärken tilldelas enastående viktiga traditionsbärare efter att de varit riksspelmän i tjugo år.

Ett av huvudsyftena när riksspelmanstiteln skulle införas i Danmark var att stärka folkmusikens betydelse på skilda håll i landet. Den skall utgöra en kvalitetsstämpel för att säkerställa att här finns kunskap att inhämta. Då skulle även det danska etablissemangen få kunskap om den egna traditionella folkmusiken och kunna använda den vid högtidliga tillfällen.

Den allra första märkesutdelningen

Kommittén satte ribban högt för kröningen av de första danska riksspelmännen i februari 2015. Utdelningen ägde rum i Drottningssalen på Kungliga biblioteket i Köpenhamn. Invigningstalare var kulturministern Marianne Jelved. En grupp svenska riksspelmän framförde sin lyckönskningar och spelade en Polonesse ur en skånsk notsamling. Helt naturligt sjöngs sedan med sedvanlig dansk bravur en sång ur Dansk identitetshistoria. Därvid följde utdelningen av märken i brons och silver som har formgivits av den danske riksheraldikern och har samma mått som det svenska Zornmärket. Märket innehåller symboler som rötter, frukter och grenar på en stam, fiolens ljudhål och det omgivande havet. Det är mycket vackert när det återges i färg men märket gör sig inte likartat i metall.

Efter utdelningen var det så dags att få lyssna till spelmännens musik. Solister och mindre grupper från de olika dialektområdena avlöste varandra. Det område som är mest känt i Norden är Fanø med den karaktäristiska polsketyperen Sønderhoning. Denna kväll bjöds denna polskedans till tvåtaktsmelodier av såväl ungdomar, som stolta bar öns dräkter, som till allmän dans. Mitt i programmet drog en grupp spelmän i yngre tonåren tillsammans med sin lärare av ett medryckande smakprov på olika låtar som ett medley. Detta bådar mycket gott inför framtiden för bland de spelmän som mottog utmärkelser denna kväll var merparten nära eller i pensionsåldern.

Kvällen avslutades med ett tack till arrangörerna från Sveriges ambassadör Inga Eriksson Fogh. Hon kände sig mäkta stolt över att man i Danmark hade tagit upp något efter svensk förebild och framförde sina lyckönskningar.

gränsöver-
skridande

festivalresor

Alar Kuutmann
Styrelseledamot i RFoD

Sommartid brukar sägas vara festivaltid. Men inte för Alar Kuutmann, som under vinter och vår hinner med festivaler i både Glasgow och Tallinn.

Celtic Connections (CC) i Glasgow inleds i mitten av januari och varar mellan två och tre veckor. Festivalens 2000 artister fyller varje dag klubbar, teatrar, konserthallar och kyrkor. När kvällskonserterna är över tar en Late Night Session över som lätt kan varvas med besök på Festival Club bara tre minuter uppför Renfrew Street till Glasgow Art School. På vägen går det att slinka in på en intim sångstuga på hotellet Holiday Inn som alltid leds av den skotska folksångens grand old lady, Doris Roughvie.

Musiken som identitet är alltid närvarande på CC. Glasgow som stad röstade ja till självständighet men som bekant röstade Skottland ja med 55 procent för att stanna kvar i Storbritannien. Det är ingen slump att CC alltid bjuder in band från Katalonien och Quebec – två regioner som delar skottarnas tveksamhet mot centralmakter.

Celtic Connections har blivit ett skyltfönster för bluegrass, country och americana i vid

mening. Den konsert som snabbast säljer slut är Transatlantic Sessions där två musikalska curators från varsin sida Atlanten – i år Jerry Douglas och Aly Bain – sätter ihop ett husband med gästsolisterna och fyller konserthuset lika säkert som mitt guest house serverar haggis varje morgon till frukost.

Nordeuropas nya showcasefestival

Tallinn Music Week (TMW) har under sex år byggts upp till en branschsamling för 900 delegater från musikindustrin och musikmedia med konserter som även riktar sig till en allmän publik. TMW öppnades med ett invigningstal av presidenten Toomas Hendrik Ilves, som är något så ovanligt som ett statsöverhuvud som kan musik.

Förra året var festivalen en tummelplats för storpolitik. Stora seminarier åtnötnade av publiktrycket när Maria Aljochina och Nadezjda Tolokonnikova från Pussy Riot intervjuades och samma kväll var delegaterna bjudna till ukrainska kulturinstitutet där ett band från Maidanorget i Kiev lirade.

I år låg debatten mer åt det kulturpolitiska hållet. Vid flera seminarier togs det upp att europeiskt musiksamarbete med begreppet "Östeuropa" inte längre är relevant. Otäligheten att bli av med det förra kalla krigets termer är märkbar även inom musiken. Spektakulära inslag var ett klassiskt musikrave på Kultuurikatel. I samma lokal spelade Andrej Tarkovskij in delar av filmen Stalker. Detta gamla elverk byggs gradvis ut till en mötesplats för den kulturella och kreativa sektorn i Estland likt exempelvis Kabelfabriken i Helsingfors.

Olika genrer sida vid sida

Festivalerna i Glasgow och Tallinn har vissa likheter. Utbudet spänner över många genrer och visas på alla stadens förträffliga scener. I Glasgow är den keltiska folkmusiken festivalens historiska kärna. Däromkring

draperas världsmusiken och andra grenar av populärmusik, jazz och klassiskt. I Tallinn ser historien ut på ett omvänt sätt. TMW började i fåran av pop, indie och electronica. Den breddades genom samarbeten med Tallinns jazzfestival, Viljandis folkmusikfestival och institutioner för den klassiska musiken. Viljandi arrangerar en helt egen festivalkväll på den anrika teatern No 99 och i det framväxande hipsterklustret Telliskivi. Enstaka folkakter som Mari Kalkun, Maarja Nuut och Svjata Vatra hamnar även på popscenerna.

Folkmusik – naturlig och självklar

Mina musikresor är rena semesternöjen fyllda med härlig musik. Men jag kan inte undgå att jämföra med situationen här hemma. Slående är hur naturligt och jämlikt folkmusiken behandlas i Tallinn. I 2015 års TMW-program togs det internationella året för finsk-ugriska minoriteter in som ett tema. Under en kväll där setufolkets musik från sydöstra Estland tog plats satt skivbolagsfolk från Los Angeles med musikjournalister från Mojo och lyssnade – inget märkvärdigt med det. När folkmusiken introduceras på ett naturligt och självklart sätt tas den emot på ett likartat sätt.

I Glasgow är det folkmusiken som i någon mening har "slappnat av". Den bjuder in andra genrer som kompletterar det keltiska där gränsöverskridande samarbeten äger rum i ögonblicket och grundläggs för framtiden. Lek med tanken att Bråvallafestivalen skulle ta in en helkväll med tornedalsk musik och dans på en av sina scener utan att exotisera eller ironisera! Sannolikheten är tyvärr låg. Ditt måste vi ändå försöka nå!

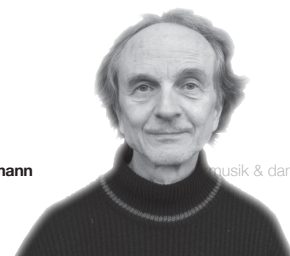

foto: ellen kuutmann

Olika genrer har olika publik och målgrupper

Bredare livsstilsevent och kulturdagar kan förena olika genrens publik.

Musik i gränslandet kan vara attraktiva för olika genrens publikgrupper.

En artist har blivit känd utanför genretillhörigheten och fungerar som dragplåster/affischnamn.

med publiken i fokus

Bella Stenberg
Projektledare

Alla arrangörer arbetar redan med publikutveckling – även om de inte inser det.

Publikutveckling kan se helt olika ut samt bör tillämpas och förstås olika från arrangör till arrangör. Det kan handla om organisation, programsättning, plats, publik, artister, community/samhälle eller customer care. Det pågår inför, under och efter arrangemangen. Det handlar om interaktivitet och olika former av mervärden som rabatter eller workshops. Den som ägnar sig åt publikutveckling kan i princip gå hur djupt som helst, men det finns också mycket som kan göras med enkla medel och nya sätt att tänka.

Publikutveckling handlar alltmer om deltagande och dialog – audience engagement – mellan arrangörer, artister och publik. Det är ett arbete med människor, inte mot, till eller för. Några av kärnpunkterna är att lära känna sin publik och att skapa förtroende. I linje med tanken om audience engagement ligger också idén att alla i hela ledet numera är medskapare av en/sin upplevelse.

Även de arrangörer som är osäkra på terminologi och teorier arbetar med publikutveckling – det är helt enkelt svårt att undgå. Samtidigt finns ett stort sug efter ökade kunskaper och mer tid att lägga på det.

Samarbeten som publikutveckling

Även samarbeten kan ses som publikarbete, och förstudien visar att många arrangörer gärna vill samarbeta. För att samarbeten över genregränser ska lyckas krävs förståelse av den egna genren, av den faktiska och den potentiella publiken samt av närliggande målgrupper och livsstilar. Olika genrer har olika publik, men som illustrationerna visar finns det också möjligheter: genrer kan dela publik vid livsstilsevent, musik i gränslandet kan locka olika publik och akter som blivit kända drar folk utanför genregruppen.

Arrangörer kan också dra nytta av att snegla mot andra områden när det gäller publikutveckling och samarbeten. Publikerna jämför sin upplevelse med andra – från affärer och restauranger till sport, filmfestivaler och bokmässor – och därför måste arrangörerna göra samma sak. Numera går det inte att definiera publiken enbart utifrån musiksmak utan arrangören bör också tänka på community/gemenskap, livsstil och samhällelig kontext.

Exempel på samarbeten

Queertema hos folkmusikarrangör i samband med Pride-festival.

En folkmusikarrangör i samarbete med dansförening.

En folkmusikarrangör når klubbpublik genom att mixa former, genrer och stämningar.

En jazzförening marknadsför sig genom att låta ett jazzband spela på en filmfestival.

En jazzförening med fast lokal låter en folkmusikförening arrangera konsert hos dem.

En jazzförening värvar volontärer från lokala föreningar och organisationer.

i dag arrangör –
i morgon

Sofia Joons
Ordförande
i förstudiens
styrgrupp

publik- utvecklare

Publiken i fokus

Förstudien är genomförd av RFoD, Svensk Jazz och Kontaktnätet.

Syftet har varit att samla lokala arrangörers erfarenheter och kartlägga möjligheter och behov för att kunna utveckla publikarbetet samt att undersöka möjligheterna för samarbeten över genregränserna.

Totalt intervjuades sex arrangörer inom olika genrer runt om i landet.

Med förstudien
Publiken i fokus
släppte vi ut en
ande ur flaskan
som är omöjlig
att mota tillbaka.

Det är lätt att både som musiker och arrangör uppleva publiken som en joker i leken kring konsertverksamhet. Det är mötet med publiken vi alla längtar efter och jobbar för. Det är detta möte som ger musiken mening och håller musiklivet levande runt om i landet. För ideella arrangörer med knappa medel för marknadsföring kan det vara svårt att förstå vad som kan göras för att uppnå yttre krav på publikutveckling. Vårt primära mål med förstudien har varit att i framtiden kunna inspirera de delar av arrangörsledet som är medlemmar i våra tre förbund med ny information och nya kunskaper. Detta kan vi, genom att först integrera publikutveckling i vår kärnverksamhet, göra på tre olika sätt: i kontakten med våra medlemmar, genom lobbyarbete och diskussioner kring genrecentrerade och genreöverskridande samarbetsformer.

Publikutveckling inom förbunden Arrangörsträffar

Det är viktigt att våra arrangörer får träffas kontinuerligt och kan utveckla sin turné-, boknings- och samarbetsnätverk. För detta måste vi också undersöka om delar av nätverket kan ske genom arrangörsforum på internet.

Utbildning i publikutveckling

Vi vill skapa utbildningstillfällen för arrangörer och webb-baserat utbildningsmaterial.

Producentledet

Vi vill stärka producentledet och ser det som ett viktigt komplement till musiker och arrangörer. Där producentledet inte är utvecklat vill vi göra vad vi kan för att inspirera dess tillblivande.

Nationell samverkan

Många röster i förstudien efterfrågar förbundens aktiva roll som nationella nav. Vi vill undersöka vad det är för funktioner våra medlemmar efterfrågar och se vad vi kan åstadkomma inom ramarna för vår kärnverksamhet och vad som kan genomföras som fristående projekt.

Lobbyarbete för samordning och ökade anslag

Regional samordning

En del röster lyfter fram att det finns ett stort behov av regionala samordnare och andra att den regionala samordningen haltar. Vi inser att behoven av regional samordnare/samordning ser olika ut i olika regioner. De fria arrangörerna ser det som viktigt att samordningen sker utifrån de fria arrangörernas behov och inte kommer från de administrativa regionernas håll.

Ekonomi i systemet

Vi bedömer den ekonomiska situationen för våra medlemmar som mycket knapp. Det behövs mer pengar än vad som finns i systemet för att underhålla arrangörsnätverk och möjliggöra för våra medlemmar att verka som fria arrangörer. Vi tror inte att en ökad förståelse av publikutveckling ensamt kommer kunna utveckla våra arrangörsled utan att vi även måste verka för att förbättra de fria arrangörernas ekonomiska grundförutsättningar.

Genreöverskridande samarbetsformer

Vi har lärt oss att det finns delar av publikutvecklingen som kan underlättas och förbättras av genreöverskridande samarbete. På regionalt plan kan vi bjuda in våra tre förbunds medlemmar, regionala producenter och länsmusikrepresentanter till träffar med föredrag, seminarier och samtal kring regional samordning som till exempel regionala kanaler för marknadsföring. Dessa träffar måste även innehålla delar för de respektive genrer där man kan diskutera gemensamma bokningar och regionala turnéer. En möjlighet är att arrangera sådana träffar tidig höst innan ansökan om arrangörsstöd ska skrivas ihop och lämnas in.

Medan vi genomförde vår förstudie har vi även kommit i kontakt med andra institutioner och organisationer som fokuserat på publikutveckling. Vi vill träffa dem och bidra till att samla kunskapen om publikutveckling. Vi vill även komplettera Arrangörshandboken med kapitel om publikutveckling och ge ut en separat handbok i publikutveckling för fria arrangörer.

Publikutveckling

Ett samlingsnamn (audience development) på förhållningssätt och metoder för målinriktat och långsiktigt arbete med att bredda antalet besökare eller deltagare.

Andra termer (som dock inte betyder exakt samma sak) är publikarbete och audience engagement.

Arbetet med publikutveckling ser olika ut hos alla arrangörer. Därför går det inte att importera kunskaperna direkt från andra, utan varje arrangör måste bygga på vad de redan kan och har, och göra det på sitt sätt.

yrke: gråterska

Mats Einarsson

I Norden är gråterskan och gråtsången sedan länge borta, men i andra delar av världen är traditionen inte så ovanlig.

Mina ögon har slutits av varsamma gammelgumshänder. För mitt inre öga ser jag fem kvinnor böja sig över mig. De är gamla, tyngda, vackra i sina mångfärgade folkdräkter. De gnyr, klagar, ömmar och tröstar. Torkar tårar med vita näsdukar. Kvinnan med guldanden tar mina händer, lägger dem över mitt bröst och trycker in en lapp i handens gömsle med skrivna lyckönskningar inför den sista färden. Sval är stjärken från tulpanen som fogas in i mina fingrars flätning. Jag känner torra läppar mot panna och kinder, händer som stryker över ansikte, bröst, armar och ben. Längs väggen en lång rad snyftande kvinnor.

När en av gummorna börjar stryka längs insidan av mina låar börjar jag skruva på mig. Kvinnohopen längs väggen börjar frissa, skrattparoxysmer kvävs i färgsprakande sjalar. De sörjande tappar koncentrationen och sträcker sina böjda ryggar. Snart skrattas det i hela salen. Jag finner det bäst att resa mig upp. Tackar för demonstrationen av hur man i den mordvinska byn Levzja i det inre av Ryssland begråter en död människa.

Jag har frågat en av byns berömda sångarkvinnor om de också behärskar gråtsång "lajsjema".

"Visst, alla kan gråtsjunga!", har hon svarat. Volodja, vår musikaliske ciceron, har övertalat dem att demonstrera. Utan vidare eftertanke inbillar jag mig att det ska underlätta för kvinnorna om de har en "död" kropp att sjunga över.

Snart ligger jag på filten – och ångrar mig. För det här är väl ändå att gå för långt i "deltagande observation". Men någon återvändo finns inte, gummorna står redan böjda över mig.

Efteråt ser jag ändå ett värde i detta påhitt. Med kropp och fulla sinnen har jag fått inblick i hur en gråterska arbetar. Hur hon – även i ett iscensatt sammanhang – kan framkalla starka känslor hos sig själv och oss andra.

Gråtsången är ett grundläggande uttryck

Gråtsången är ett grundläggande mänskligt uttryck som förstås av alla. En gång i tiden kunde den höras i hela Europa, idag är den begränsad till katolska och ortodoxa områden. I vår förnuftsstyrda lutherska värld här i Norden är gråterskan och gråtsången sedan länge försvunna.

– Det är livet självt som har gjort mig till gråterska, berättar 64-åriga Ljubov Virjasova.

på bilden: staty av en sörjande från ferdinands I grav, metropolitan museum of art, c.1417.
skulptör: pere oller

Kolla på gråtsången i olika kulturer!

Sardinien:

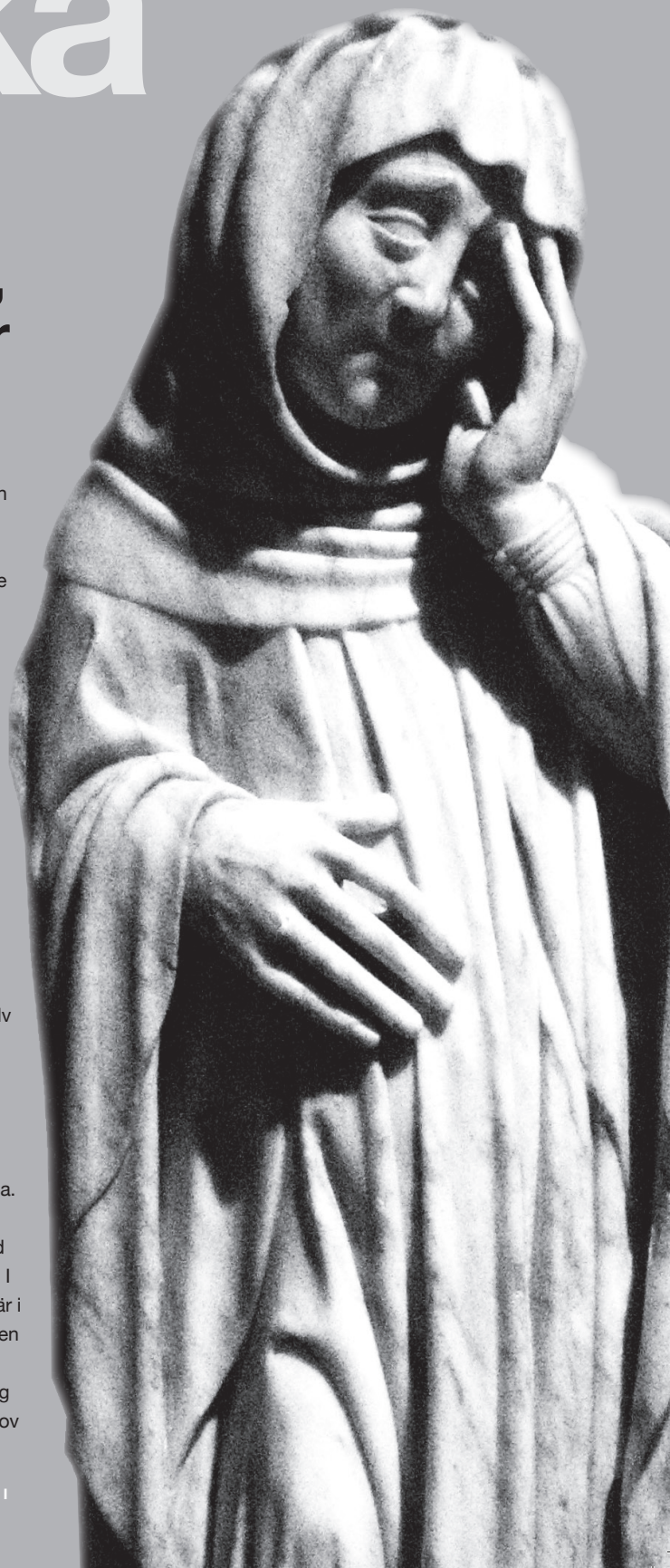
youtube.com/watch?v=kJUQxlrZX4

Nyanza, västra Kenya:

youtube.com/watch?v=xi3wSUjSv9Y

Taiwan:

youtube.com/watch?v=M3NARWliZHI

Jag träffar henne vid mitt besök i den mordvinska byn Andrejevka i Ryssland.

– Som barn miste jag under kort tid båda föräldrarna och en bror. Där finns min sorg.

I maj 1994 fick Stockholm besök av en riktigt ung gråterska, Sveta Samosjkina, 19 år och från byn Pinbor i sydvästra Mordvinien. Tillsammans med folkmusikgruppen Toorama framträdde hon under Vokalfestivalen anordnad av Musikcentrum. Sveta minns väl tillfället då hon för första gången fick ingivelsen att gråtsjunga. Hennes älskade farfar var död, anhöriga kvinnor hade gråtsjungit under begravningen och allt sorgearbete var avslarat när Sveta till allas förvåning brast ut i gråtsång. Hennes ord var enkla och barnsliga men uttrycket i rösten fick många att häpna. – Alla kan gråtsjunga! hävdar en av kvinnorna i Levzja, men ändå det är bara ett fåtal som betraktas som specialister och som ges ansvaret att leda ceremonierna fram till jordfästningen.

Varje moment har sin prägel

Trots sin ungdom betraktas Sveta redan som specialist. Med hjälp av olika röstklanger och intensiteter har hon lärt sig att ge varje moment sin speciella prägel och markera övergångar i ritualen, som när den döde tvättas, läggs i kistan, när kistan spikas igen etcetera.

Som mest laddat är det när den döde förflyttas; när kroppen förs ut ur hemmet, sänks i graven. Gråterskans röst förs då upp i det övre registret, pendlar mellan bröstklang och fasettklang, spricker sönder i hjärtskärande skrik. Flera gråterskor skyndar till och tillsammans framför de en förtätd men okoordinerad sång. Vid andra moment är gråtsången nedtonad och samtidigt mer lyrisk och melodisk till karaktären. Här förs ett samtal med den döde och orden får en mer framskjuten plats. Det är viktigt för en gråterska att skaffa sig så mycket kunskap som möjligt om den döde, menar Sveta. Det gäller att välja de rätta orden och det rätta uttrycket vid varje enskilt tillfälle.

I inledningen på ett mordvinskt gråtkvåde, hämtad från Lauri Honkös antologi *The great bear* (Helsingfors 1993), finns en samling råd och förmaningar från en dotter till hennes avlidna mor:

Å mor, mor, å mor min livgiverska

Jag gråter, en scarf runt min hals

En näsduk i min hand

Vandrar till den andra världen

vandrar genom dystra skogar

korsar vida vatten

passerar mörka skogar

använd din egen hand som vandringsstav,

och korsa de vida vattnen

använd din fotsula som bro.

Dock vill jag tillråda dig, mor befalla dig:

grön syra kan komma att uppsluka dig

gul gytta suga ner dig

spindelväv hålla dig

så träd ut tidigt

tvätta dig i varm dag

och torka dig på detta kläde!

(författarens översättning från engelska)

Gråtsång är egentligen en felaktig beteckning eftersom det varken är öppen gråt eller artikulerad sång Sveta och andra gråterskor framför. Den saknar strofuppbyggnad. Mária Dugántsy på den finsk-ugriska institutionen vid Uppsala universitet beskriver i en artikel (*Fenno-Ugrica Suecana* 6, 1983) "klagovisorna" som ett "oändligt 'flödande' av rader" uppbyggda av såväl fasta som fritt improviserade element. Gråtsången saknar också en balanserad och koncentrerad melodisk form. Den fallande "melodin" rör sig inom en ters eller kvarts omfång, består av ett aggregat av formler som upprepas med smärre variationer. Konventionell konstmusikalisk notation är dock missvisande för att beskriva gråtsång eftersom den "melodifierar", överbetonar det melodiska. Gråterskans främsta uttrycksmedel är röstklangen. Det är genom den det svartaste svarta kan förvandlas till ett rikt spektrum av färger.

Passager i livet

Giftermål och värvning till armén är passager i livet som i mordvinsk folktro jämställs med döden och som, liksom döden, ritualiseras med hjälp av en gråterska. När Sveta gifte sig – det var helgen innan hon kom till Stockholm – hade en äldre gråterska ett par dagar före bröllopet begråtit hennes svunna ungdom och kommande vuxenliv som gift kvinna.

Men varken giftermålet, soldatlivet eller döden betraktas som något definitivt. Vid bestämda tidpunkter efter jordfästningen kan gråterskan söka upp den döde för att informera om vad

viktigt som hänt. Den döde kan i sin tur bli ombedd att föra information vidare till andra döda anförvanter. Om långväga gäster kommer på besök kan det vara skäl nog för en "påringning". Vid mitt besök hos gråterskan Jelena Danilkina i den erzja-mordvinska byn Muran kom gråtsången att handla om ursäkter för att ha stört den döde vid fel tidpunkt. Förklaringen som gavs till den döde var att "vi har fått fint besök från Sverige och det är ganska långt från vår by".

Gråtsången har rötter i hedniska sedvänjor. Gråterskans förmåga att slå broar mellan liv och död har fått forskare att jämföra henne med den manliga schamanen i andra kulturer. Liksom schamanen anses hon kunna komma i förbindelse med andra världar. Hennes förmåga att med olika minnestekniker mentalt förflytta sig är kanske en förklaring till varför Sveta inför en samling okända på Kulturhuset i Stockholm kunde försätta sig i ett närmast extatiskt tillstånd. När omgivningen inte inspirerar, hämtas kraft från upplevelser tidigare i livet.

I vår förnuftsstyrda värld är en gråterska för många en främmande fågel. Vi väljer att distansera oss för att inte dras in i det obegripliga och mystiska. Få har väl en tanke på att de former och funktioner som styr en gråterskas arbete också finns under en jordfästning i vår lutherska kyrka. Organisten, vår "gråterska", är förpassad till läktaren. Härifrån signalerar hon eller han övergångar, skiftar stämningar genom att mörklägga och ljussätta, intensifiera och hålla tillbaka. Begravningsförrättaren, prästen, har ansvaret för ordet, såväl det formaliserade som det fria och förväntas känna till något om den döde. Den avgörande skillnaden mellan en gråterska och organisten/prästen ligger förstås i uttrycket. Här finns säkert en hel del för svenska präster och kyrkomusiker att lära sig av Svetlana Samosjkina och andra gråterskor.

Mats Einarsson

Planerar, producerar och presenterar liveinspelningar och direktsändningar av folkmusik och världsmusik i P2 Live. Under sina 25 år på Sveriges Radio har han gjort uppåt 800 liveinspelningar och mer än 300 musikprogram.

Artikeln om gråterskor publicerades första gången i tidningen Musik 1994.

konsten att bilda ett kluster

Ina Flid
intervjuar Sonia Braska

Hur föddes idén att skapa ett arrangörskluster inför Folk & Världsmusikgalan?

Det har länge och i flera olika sammanhang pratats om att det behövs mer samarbete mellan folkmusikarrangörer. Vi är många, men vet väldigt lite om varandras verksamheter och får sällan tillfälle att lära av varandra, utbyta erfarenheter och samarbeta kring projekt. I Stockholms län finns det folkmusikarrangörer i så gott som varje kommun och det var ett gyllene tillfälle att prova på en form av samarbete – kluster – när galan kom till Stockholm.

Idén med Galaklustret var att förena Stockholms arrangörer inför Folk & Världsmusikgalan. Vi vet att det händer väldigt mycket i folkmusik-Stockholm hela tiden, så det kom som en rätt självklar idé att lyfta fram och inkludera så många arrangörer som möjligt som en del av galans marknadsföring. Det blev en hel galavecka, vilket är helt otroligt med tanke på att vi egentligen inte hade mer resurser för projektet än arrangörernas egna tillgångar och kontaktnätverk.

Vem ingick i Galaklustret i år?

Det var privatpersoner, ideella föreningar och till och med en annan institution. Sångerskan Jenny Holm drog igång ett helt evenemang i Nacka, riksspelkvinnan Ellinor Fritz fick till en kurs i rullstolspolska med hjälp av Stallet, Folkdansringen såg till att det fanns ett öppet hus hos folkdansgillan i så gott som varje kommun i länet och Dansmuseet i Stockholm var med genom Silje Onstad Hålien och Anders Löfbergs fantastiska dansföreställning 101 hattar

att sparka ner innan jag dör. Riksförbundet Visan i Sverige och Teater Slåva var också med. Det var otroligt många bra evenemang och det var härligt att se att så många ville vara med och skapa Folk & Världsmusikgalan i år.

Vad innebar det för arrangörerna att ingå i ett kluster?

Vi kunde knyta fler kringliggande evenemang till Folk & Världsmusikgalan än tidigare år. Jag tror inte att den enda anledningen till det var att galan hölls i Stockholm. Tidigare år har det funnits evenemang i anslutning till galan men de var inte under något gemensamt paraply, utan varje arrangör fick ro för sig själv. Nu fanns det en samordnare, en gemensam marknadsföringsinsats, ett forum där alla fick vara med och presentera sina idéer. Jag tror att det underlättade både för arrangörer och för dem som jobbade med själva galan.

Hur påverkade klustret publikutvecklingen?

Vi hade en gemensam marknadsföring, framför allt via Folk & Världsmusikgalans hemsida och programbok och en klusteraffisch. Arrangörerna deltog på en workshop med Simon Mogren som jobbade med galans marknadsföring. Jag tror inte att det har påverkat arrangörernas konkreta publiksiffror på något sätt, men däremot så fick ju alla som läste galans programbok eller gick in på hemsidan kännedom om alla de evenemang och arrangörer som var med i Galaklustret, och det finns ett värde i det med. Alla som var med bidrog till att skapa en känsla av att det händer massor i folkmusik-Stockholm – något som

inte bara folkmusikfantaster utan även andra lade märke till. Att det låg så många folk- och världsmusikevenemang under en och samma vecka drog till sig uppmärksamhet, och det är bra.

Tycker du att klusterbygge ska vara en del av Folk & Världsmusikgalan?

Alla är ganska överens att det behövs ett annat namn än "kluster", eftersom det är lite intetsägande. Men ja, jag hoppas verkligen att det kommer skapas ett arrangörskluster i varje stad inför kommande Folk & Världsmusikgalor. Det finns bara fördelar med ett sådant samarbete. Nu har vi fått genomföra en provomgång, jag gjorde ett par rejäla missar som samordnare, men det är lätt att förbättra inför kommande år. Det jag nu funderar mycket kring är hur Stockholmsklustret kan fortsätta, det vore roligt att hitta en form för ett mer långsiktig samarbete som inte är knutet till ett tillfälligt evenemang utan kan pågå. Alla arrangörer ordnar ju evenemang året runt oavsett om galan tar plats i staden eller inte.

Sonia Braska

Kulturproducent och festivalarrangör. Aktiv sedan några år i RFoD. Projektledare och samordnare för arrangörsklustret inför Folk & Världsmusikgalan 2015.

Föreningen Sven Donats vänner i Ormesberga är en av de färskas arrangörerna inom mentorsprogrammet Nya arrangörer. Deras evenemang heter Donatism.

Det finns en massa fantastisk musik bevarad i så kallade spelmansböcker (handskrivna notböcker med dansmusik från i första hand 1700- och 1800-talen). En del av låtarna levde kvar i tradition hos spelmän in på 1900-talet, i andra fall har musiker på senare tid gått till arkiven för tillägna sig och gestalta materialet på nytt.

En av de mest använda spelmansböckerna idag skrevs av Sven Donat (1755–1815)¹. Låtarna ur hans spelmansbok hörs sedan 1970-talet ofta på konserter och till dans, på spelmansstämmor och skivor. Vem denne Donat var har emellertid länge varit okänt. För tio år sedan kunde han identifieras: Sven Donat var indelt soldat i socknen Ormesberga, ett par mil norr om Växjö.

Från och med 2015 kommer ett årligen återkommande evenemang att arrangeras i Ormesberga – Donatism, där fokus ligger på musik ur spelmansböcker. Den gamle spelmannen har fått låna ut sitt namn till evenemanget som dessutom förvandlats till en "ism". Detta signalerar att det här handlar om något annat än en vanlig spelmansstämma med en spelmansikon som galjonsfigur. Sven Donats notbok ses som

1. Sven Donats notbok finns idag troligtvis inte bevarad i original. En avskrift av Olof Andersson finns i Folkmusikkommissionens samling (Ma 6) i Svenskt visarkiv, och även inskannad på fmk.musikverket.se

en prisma genom vilken man kan skåda in i och närma sig olika musikaliska sammanhang. Varje års Donatism kommer att ha ett särskilt tema med inriktning mot spelmansboksrepertoar och en mer eller mindre tydlig koppling till Donat.

Notböcker: mycket mer än musik

Sven Donats spelmansbok är inte i första hand en lokal angelägenhet. Notboken innehåller melodier som var nya och moderna kring 1800 likväl som låtar i äldre stilar. Många av låtarna är anonyma och återfinns även i spelmansböcker från andra håll. En hel del melodier är komponerade av Donat själv, men det finns också musik av exempelvis en inrest tysk violinvirtuos och av en polsk-rysk krigsfånge, internerad i närheten av Ormesberga i slutet av 1700-talet. Sven Donats notbok avspeglar därmed musikens och människornas migration över tid och rum och hur olika lager av musikstilar och kulturer har samexisterat och givit varandra impulser, och därmed berikats. I denna anda arrangeras Donatism med ambitionen att såväl visa upp de estetiska värdena i den äldre spelmansrepertoaren som att lyfta fram den komplexitet som denna del av musikhistorien rymmer. Vi vill undersöka den

Mathias Boström

Sven Donats Vänner

Föreningen leds idag av det erfarna spelmansparet Katarina och Eric Hammarström, sångerskan och producenten Ulrika Gunnarsson samt Mathias Boström, nybliven chef för Smålands Musikarkiv.

potential som finns i den här musiken idag samt vilka paralleller som kan finnas till vår samtid.

Temat för det första årets Donatism är, föga förvånande, Sven Donat och hans notbok. Huvudattraktionen är en konsert i Ormesberga bygdegård med de mästerliga musikerna Pelle Björnlert, fiol, Johan Hedin, nyckelharpa och Nora Roll, viola da gamba. Därutöver blir det skivsläpp av en samlings-cd med tidigare utgivna inspelningar av Donat-låtar. Det blir samtal kring Donat och hans tid, plats och musik med bland andra spelmannen och musikforskaren Magnus Gustafsson. Det blir naturligtvis också tillfälle till dans. Tanken är att Donatism ska bli ett arrangemang av sådan kvalitet att det ska kunna locka såväl de mer allmänt musikintresserade i närområdet som en inbiten konnässör som vill få sitt lystmäte stillat.

Föreningen är en av deltagarna i mentorsprogrammet Nya arrangörer, som drivs av RFoD, Riksförbundet Svensk Jazz och Riksförbundet Arrangörer av Nutida Konstmusik under 2014 och 2015. Stödet från mentorsprogrammet upplever vi som arrangörer som en god grund att för att både kunna sjösätta och samtidigt utveckla vår evenemangsidé.

genomförs i Ormesberga
bygdegård 22 augusti 2015!
donatism.se

möt våra medlems-

Örnsköldsviks Folkmusik- förening

Föreningen bildades 1997 och arrangerar i snitt nio konserter om året. Utöver konsertverksamheten arrangerar ÖFF även två skolkonserter/workshops och har fri entré till sina konserter för barn och studerande. Ibland arrangeras danskvällar, låtverkstäder, visstugor och teaterföreställningar – ÖFF är öppna för allt som faller inom världsmusikens öppna ramar. Föreningen har ingen fast lokal utan väljer lokal utifrån musiken och arrangemanget.

Örnsköldsviks Folkmusikförening lägger fokus på att arrangera högkvalitativa konserter med folk- och världsmusik och bokat artister från Sverige såväl som andra länder. ÖFF har även arrangerat större evenemang som Kulturfesten i Övik förra året, med stort antal artister och en pampig slutkonsert med Fanfare Ciocărlia.

quilty
foto: rickard i. eriksson

Evenemangstips:

Föreningen slipar just nu på höstens program som bland annat kommer att innehålla konserter med Ahlberg, Ek & Roswall, Quilty och Sweden Allstars – Västernorrlands egen supergrupp!

Folkmusik- föreningen Valshuset i Växjö

Folkmusikföreningen Valshuset i Växjö bildades 1976 med namnet Växjö Spel & Dans och anordnade danskvällar. 1981 bytte föreningen namn till Valshuset. Deras första större arrangemang ägde rum 1982 med Filarfolket och Folk & Rackare i Växjö Folkpark. Numera har Valshuset ett tiotal arrangemang per år, ibland i samarbete med andra föreningar eller Musik i Syd. Programmet består av konserter och danskvällar.

foto: michael fosseus

Repertoaren innehåller såväl nyskapad som traditionell svensk folkmusik och inslag från utanför Sveriges gränser. När den bosniska sångerskan Hanka Paldum uppträdde mötte många av hennes landsmän upp och gav begreppet allsång ny mening! Valshuset har även bjudit in dansföreställningar från Norge och Danmark, som det dessvärre har varit svårt att nå ut till en bredare publik med.

Valshusets stora evenemang är Knutsdansen i början av året, Vårdansen i Korro. Valshuset är även med och arrangerar en av folkmusikens höjdpunkter - Korro Folkmusikfestival.

En ny evenemangsserie är Folkmusikcaféet i Växjö som arrangeras första torsdagen varje månad. Där är det möjligt att delta i spel- eller dansutläring och avnjuta en soppa med tilltugg. Ett par av höstens gäster är Benno Eriksson och Tony Wrethling. En av höstens cafékvällar kommer ägnas speciellt åt gästrikemusik och -dans i samarbete med Växjöortens Folkdanslag.

Evenemangstips:

14 november: Musik från Balkan med Caligut Band från Köpenhamn.

organisationer

kolla!
facebook.com/oviksfolk
valshuset.se
bodabygden.se
torshallafinska.se

Boda Hembygdsförening

Boda Hembygdsförening är en ideell förening med nästan 500 medlemmar.

Föreningen arbetar med byggnadsvård, textil och dräkter, ansvar för byggnader och arrangemang av dans och musikprogram på bland annat Boda Gammelgård i Rättviks kommun.

Arrangörsverksamheten startade när föreningen byggde en stor dansloge i början av 1970-talet, när folkmusikvågen, som den nu i efterhand kallas, sköljde över landet. 1974 började föreningen arrangera offentliga danskvällar på logen med Boda Spelmanslag och härifrån gjordes de första åren en del direktsända tv- och radioprogram. Boda fick oerhört stort genomslag i radio och tv både för sin musik och sin dans – Bodapolskan!

I slutet av 1970-talet utvecklades ett nära samarbete med Musik vid Siljan och har allt sedan dess inneburit att vi under Musik vid Siljan-veckan kunnat arrangera en stor konsert på måndagskvällen och logdans på fredagskvällen på Boda Gammelgård. Logdansens utvecklades efterhand till sommarens stora höjdpunkt Bodastämman!

Nu har Boda Hembygdsförening arbetat i mer än 40 år och arrangerat närmare 500 dans- och konsertkvällar på Boda Gammelgård. Föreningen har alltid haft ambitionen att låta nya unga musiker och grupper komma och spela, men också att till stor del engagera etablerade professionella artister.

Evenemangstips:

6 juni: Sver
29 juni: Majorstuen
3 juli: Bodastämman
3 juli: Sofia Karlsson

sofia karlsson
foto: mattias edwall

Torshälla Finska Förening

foto: kai kangassalo

Torshälla Finska Förening (ToFF) startade 1958 som en ideell förening efter att tidigare varit en undersektion i Eskilstuna Finska Förening. Torshälla Finska Förening benämns fortfarande som invandrarförening hos olika myndigheter. Sedan 2000 ingår Eskilstuna/Torshälla i ett förvaltningsområde gällande minoritetsspråk och kultur och vill själv identifiera sig som minoritetsförening.

Föreningen har genom åren haft olika verksamheter i form av sektioner som medlemmarna önskat. Under 1970- och 1980-talet var ToFF en stark idrottsförening med friidrott, bordtennis och volleyboll som största aktiviteterna. Folkdans- och -musiksektionen startade tidigt 1960-tal och arrangerade från mitten på 1980-talet till 2008 dans och musikfestivalen Torshälla Dansar och Spelar. Sedan 1999 har ToFF fått arrangörsstöd från Kulturrådet och Eskilstuna kommun och kunnat arrangera mellan åtta och tolv konserter per år. Det främsta syftet med konserterna är att dela med sig av sin kultur till majoriteten.

Genom arrangemang som Midsommarfesten, Torshälla Dansar och Spelar och Sverigefinsk Kulturfestival samlas alla sektioners krafter. De senaste två åren har samarbetet med Torshälla stad utvecklats med samarrangemanget Torshälla Julmarknad och i år även Midsommarfesten.

Evenemangstips:

I samband med Eskilstuna Världskulturfestival i slutet på september arrangerar ToFF folkmusiklägret UngFolk/NuoriFolk med svenska och finska musikaliska ledare och till höstens konsertprogram är Halvaton Papat bokade.

nordic romani festival

Lars Farago

2012, när Sverige firade de första romerna som kom hit 1512, föddes festivalen i Stockholm. I år reser den till två orter i landet.

för att främja ungdomars kunskaper om och stolthet över resandes kulturarv. Föreningens ordförande Christian Faltin leder ungdomsprojektet Romano United. Det kommer att ta avstamp i en skiva som ska inspirera ungdomar till eget skapande.

5768 visningar på Youtube

Festivalens initiativtagare, låtskrivaren och musikern Ralf Novak Rosengren och Anita Santesson, producent, filmare och lärare, skrev tillsammans en bok om Rosita, en fjortonårig resandetjej. Boken 5768 visningar på Youtube vann 2013 en ungdomsromantävling om att vara ung rom idag och har 2014 utnämns av Sveriges Radio till vinnare av

Barnens romanpris. Ralf och Anita läste ur och berättade om boken på festivalen 2014. Boken uppmärksammas också vid kommande festivaler genom skol- och familjeprogram.

Jönköping och Göteborg

2015 tas ett nytt steg i festivalens utveckling. Efter tre år i Stockholm sprids den till två orter i Sverige: Jönköping 4–6 september och Göteborg 2–3 oktober. Här blir det skol- och familjeprogram, utställningar, seminarier om resandekultur, språk och historia och så förstås konserter med fest. När detta skrivs är inte artistkontrakten undertecknade, men det viskas att vi ska få höra internationella artister som Laila Yrvum och Sascha Reinhardt i Jönköping.

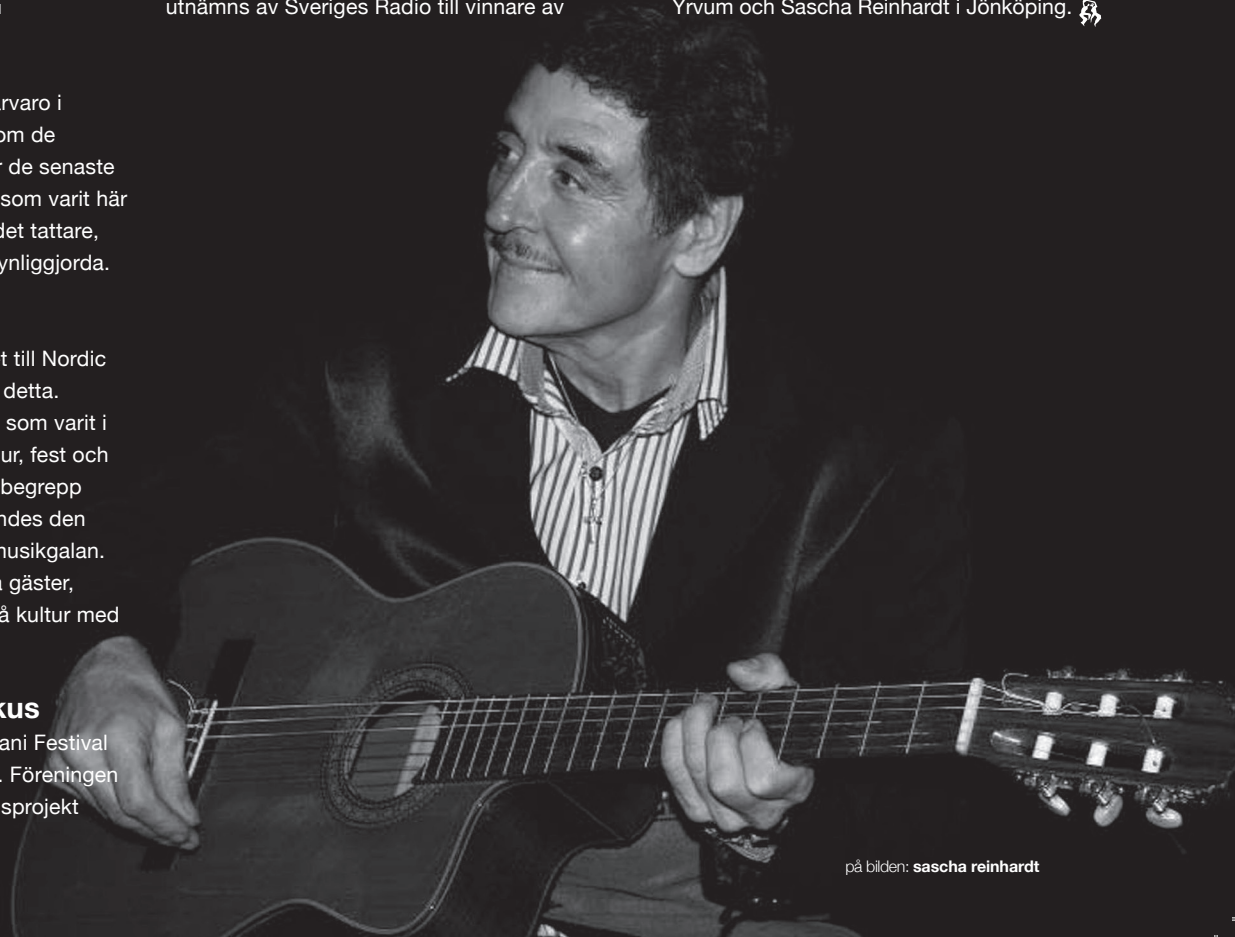
Jubileet 2012 talade om 500 års närvaro i Sverige men handlade i huvudsak om de romska grupper som kom hit under de senaste hundra åren. Gruppen resande, de som varit här längst och benämnts med skällsordet tattare, blev enligt många "som vanligt" osynliggjorda.

Kultur, fest och stolthet

Ralf Novak Rosengren tog initiativet till Nordic Romani Festival för att råda bot på detta. Festivalen vill lyfta fram de grupper som varit i Norden längst och fokusera på kultur, fest och stolthet. Festivalen blev snabbt ett begrepp i Musiksverige. Redan 2013 utnämndes den till årets arrangör på Folk & Världsmusikgalan. Festivalen har lockat internationella gäster, ledande beslutsfattare och bjudit på kultur med hög kvalitet.

Barn och ungdomar i fokus

Ett viktigt inslag under Nordic Romani Festival är program för ungdomar och barn. Föreningen vill utveckla nya barn- och ungdomsprojekt

Indian classical dance

Bharata Natyam

Pauline Reibell
dancer & teacher

Introduction weekend, 12-13 Sept
Regular classes, Fridays
Odengatan 36

Registration
www.paulinereibell.com

VÄRLDENS MUSIK LIVE! INTIMT! NÄRA!

Under sommaren flyttar Stallet ut på stan,
vi finns i Kungsträdgården tillsammans
med Parkteatern, på Stockholm Folk Festival
& Stockholms Kulturfestival.

Vi ses! Glad sommar!

**kolla datum & program
på www.stallet.st**

STALLET

**FOLK &
VÄRLDS-
MUSIK**

stockholm folk festival

HELSELBY SLOTT | 7-8 AUGUSTI

Ale Möller Trio: Mats Öberg, Olle Linder feat. Eric Bibb | Hazelius Hedin
Laura Cortese Dancecards (US) | Nino Ramsby | Valkyrien Allstars (NO)
The Nordic Ishrak Ensemble | Afenginn (DEN/FIN) | Pierre Ström | Kaja
Svärdsjö Spelmanslag | Långbacka/Willemark/Rydberg | Symbio
Karima Nayt (DZA) | Stockholm Pipe Band | Spånga Folkdansgille
Norr om Stockholm | Trubadurer från YTF | Stockholms Spelmanslag
Upplandsschottisen FLER ARTISTER TILLKOMMER

Kurser: Flamencodans och sång med Aire De Vida | Flamencomusik med Erik Steen | Stockholm Folk Feedback kompositionsworkshop i samarbete med SKAP & STIM | Qi-Gong | Orientalisk dans | Persisk dans | Dans för alla! | Radioskola med Lennart Wretling | Klezmer workshop med Miriam Oldenburg och Mea Nordefeldt FLER KURSER TILLKOMMER

Bellman-allång | Allspel | Buskspel | Jam | Skivbutik | Mat från hela världen | Instrumentbyggare | Den multireligiösa resväskan | Camping | Bad | Dans till spellista | Klubb 7 | Knallar | Barnaktiviteter | Lira Lounge med liveintervjuer och musik

SAMARBETSPARTNERS: RE:ORIENT, SENSUS, SKAP & STIM, RFOD, STALLET, STOCKHOLM MEETING SELECTION, HESSELBY SLOTT, HÄSSELBY & VÄLLINGBY STADSDELSFÖRVALTNING

Biljetter: www.stockholmfolkfestival.se
www.facebook.com/stockholmfolkfestival

HÄR BOR MUSIKEN